

[Skatteministeren]

Det lovforslag, jeg her fremsætter, er baseret på udvalgets forslag. Det bygger på det overordnede princip, at arbejdsmarkedsbidraget i videst muligt omfang skal lempes for virksomheder med få eller ingen ansatte. Endvidere skal bidragsbetalingen forenkles for alle.

Derfor foreslår regeringen at forhøje fradraget for personligt ejede virksomheder fra 3.000 kr. til 6.000 kr. årligt og at ophæve reglen om, at virksomheder med et bidragsgrundlag på over 500.000 kr. årligt ikke har ret til fradrag. Endvidere foreslås det at udvide aftrapningen af fradraget til virksomheder med indtil tre ansatte i stedet for de nuværende to. I tilknytning hertil foreslås det også, at andre virksomheder end de personligt ejede ikke skal indbetale bidragsbeløb på 2.000 kr. eller derunder årligt.

Der er ca. 280.000 virksomheder under den nuværende moderationsordning, hvoraf ca. 180.000 virksomheder er fuldstændigt fritaget for at betale bidrag. Ændringsforslagene medfører, at der kommer ca. 325.000 virksomheder under moderationsordningen, hvoraf godt 220.000 bliver fuldstændigt fritaget for bidragsbetalingen. Endvidere vil godt 100.000 andre virksomheder få en nedsat betaling.

For at forenkle bidragsopkrævningen foreslår regeringen også, at virksomhederne får længere betalingsfrister, end de har i dag, således at toldvæsenet vil kunne beregne bidraget for de momspligtige virksomheder, dvs. langt den største del af de bidragspligtige virksomheder. I tilknytning hertil foreslås der lettere og enklere beregningsregler for de ikkemomspligtige virksomheder. Disse virksomheder vil få længere tid til beregning og indbetaling af bidrag. For de virksomheder, der beregner bidraget på grundlag af lønsummen, vil der ligesom for de momspligtige virksomheder være tale om en fristforlængelse på to måneder. For bidragspligtige, der beregner bidraget efter momsmetoden, f.eks. læger og tandlæger, foreslås det, at angivelse og indbetaling af bidrag kun skal ske en gang om året.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Udskydelse af 19. almindelige vurdering).

(Lovforslag nr. L 116).

Lovforlaget går ud på at udsætte afholdelsen af 19. almindelige vurdering fra 1. januar 1990 til 1. januar 1992.

Efter vurderingsloven foretages der en vurdering af samtlige faste ejendomme hvert 4. år. Sidste almindelige vurdering blev afholdt pr. 1. januar 1986. Ved vurderingerne ansættes der en ejendoms- og grundværdi, der først og fremmest bruges ved beregningen af lejeværdi, ved formueopgørelsen og ved udskrivningen af de kommunale og amtskommunale grundskatter.

Siden sidste almindelige vurdering i 1986 er der ikke sket større prisændringer på ejendomsmarkedet. Dette gælder, såvel når man betragter udviklingen inden for enkelte ejendomsgrupper, som når man betragter forskydninger mellem de enkelte ejendomsgrupper. De små prisændringer, der er sket siden 1986, er allerede opfanget af årsreguleringssystemet.

Der er ikke udsigt til, at der vil ske større ændringer i prisudviklingen i de nærmeste år. Det kan derfor ikke betragtes som nødvendigt at afholde en almindelig vurdering i 1990.

En udsættelse af næste almindelige vurdering vil betyde en lettelse af arbejdet for alle, der deltager i vurderingen og i klagebehandlingen. Samtidig vil staten i 1990 spare udgiften til vurderingsmændene. Ved en almindelig vurdering afholdes endvidere udgifter bl.a. til grundværdisystemet, til vurderingsforslagssystemet og til porto. Alt i alt koster en almindelig vurdering ca. 60 mio. kr., hvoraf staten betaler de 43, mens kommunerne betaler de 17.

Udgiften afholdes i året forud for vurderingen med 15 mio. kr. og i vurderingsåret med ca. 45 mio. kr.

I stedet for den almindelige vurdering i 1990 skal der foretages en årsregulering og en årsomvurdering, der tilsammen koster ca. 10 mio. kr. Der er ikke adgang til at klage over årsreguleringerne. Såfremt en ejer ikke mener, at reguleringen af en vurderingsansættelse er korrekt, kan han imidlertid på ethvert tidspunkt af året begære en omvurdering efter vurderingslovens § 4.

Forudsat at årsreguleringerne og årsomvurderingerne giver anledning til stort set de samme ændringer i ejendomsværdierne som den